

Compătimirea lui Isus

Gândiți-vă la scena relatată de sfântul Luca, când Isus ajunge lângă localitatea Nain

19.04.2012

„Gândiți-vă la scena relatată de sfântul Luca, când Isus ajunge lângă localitatea Nain. Isus vede durerea acelor persoane cu care se întâlnește din întâmplare. Putea să-i ocolească, sau să aștepte ca să-l roage. Dimpotrivă nu pleacă nici nu așteaptă o cerere. Ia inițiativa, mișcat

de durerea unei văduve care pierduse tot ce-i rămânea, fiul său.

Evangelistul precizează că Isus a simțit milă: poate că a fost mișcat și în exterior, ca pentru moartea lui Lazăr. Isus Cristos nu era, nu este, insensibil la suferința care se naște din iubire, nici nu se bucură să despartă pe fii de părinți: învinge moartea pentru a dăruia viața, pentru ca cei care se iubesc să fie apropiați, pentru a cere înainte de toate și mereu superioritatea Iubirii divine care trebuie să dea formă oricărei existențe autentic creștine.

Isus știe că este înconjurat de o mulțime care va rămâne uimită în fața minunii și că o vor proclama în toată regiunea. Dar Domnul nu săvârșește un gest studiat: se simte într-adevăr atins de suferința acelei femei, și nu poate decât s-o mângâie. Într-adevăr se apropie de ea și îi zice: Nu plânge! Ca pentru a o face să

înțeleagă: nu vreau să te văd în lacrimi, pentru că eu am venit să aduc pe pământ bucuria și pacea. Și iată minunea, manifestarea puterii lui Cristos Dumnezeu. Dar mai întâi vine compătimirea sufletului său, manifestare evidentă a duiosiei inimii lui Cristos Om.

Dacă nu învățăm de la Isus, nu vom ști niciodată să iubim. Dacă ne-am gândi, ca unii, că a păstra o inimă curată, demnă de Dumnezeu, înseamnă a nu o amesteca, de a nu o contamina cu afecte umane, consecința logică ar fi aceea de a deveni insensibili la durerea altora. Vom fi atunci capabili numai de o caritate oficială, aridă, fără suflet, dar nu de adevărata caritate a lui Cristos, care este afect și căldură umană. Cu aceasta nu vreau să girez teorii false, scuze triste pentru a devia inimile, îndepărtându-le de Dumnezeu, și a-i induce în ocazii de pierdere.

(...) Pentru a ajuta cu adevărat pe alții, trebuie să-i iubim cu o iubire de înțelegere și de dăruire, plină de afecțiune și de umilință conștientă. Domnul, într-adevăr, vrea să rezume întreaga Lege în acea poruncă dublă care în realitate este unică: a iubi pe Dumnezeu și a iubi pe aproapele, din toată inima noastră”.

Este Isus care trece, 166-167

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/
compatimirea-lui-isus/](https://opusdei.org/ro-ro/article/compatimirea-lui-isus/) (20.03.2026)